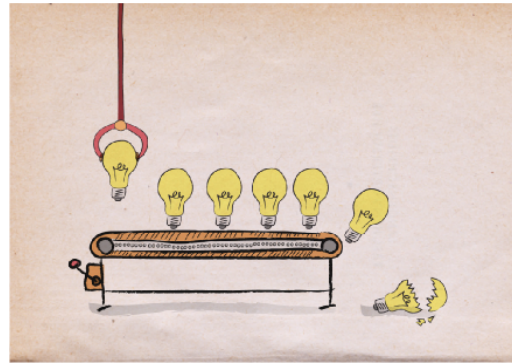
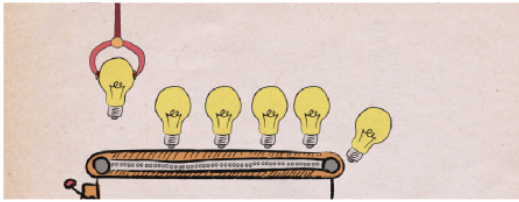

Staten har genom åren provat en rad olika former av stöd för FoU och innovationer. Varje försök har mötts av kritik att stödja fel företag eller vara ett rent slöseri med skattemedel. Joachim Cronquist, partner på Googol, menar att "den befintliga portföljansatsen och dess urvalsmekanismer bör ses över".

Fel fokus på stödet

I rapporten *Effektivt stöd för FoU, innovationer och företagande* resonerar Roger Svensson på Fores runt det faktum att det statliga FoU-stödet till näringslivet under de senaste 20 åren uteslutande varit direkt och selektivt. Stödet har främst tillgodosett offentliga behov inom försvar, energi och miljö, och det är dessutom de större bolagen och universiteten som till stor del fått ta del av stödet.

Örjan Strandberg, ordförande i Stockholms innovatörskrets, hävdar att staten prioriterar fel. Han menar att "endast 6 procent av alla patentansökningar har sitt ursprung ur statlig forskning. Ändå är det universitet som får 99 procent av de årliga innovationspengarna som delas ut".

I linje med detta visar Christian Sandström i *Var skapades Sveriges 100 främsta innovationer?* att en överväldigande majoritet av Sveriges banbrytande innovationer tagits fram av enskilda näringsidkare och individer anställda av företag. Resultaten pekar på att 47 procent av innovationerna har skapats av uppfinnare som

varit anställda vid ett företag, medan enskilda uppfinnare och entreprenörer har bidragit med 33 procent. Endast 20 procent springer ur akademien.

I sammanhanget bör nämnas att de svenska småföretagen, i jämförelse med dess internationella motsvarigheter, har ett lågt statligt stöd.

Portföljansatsen är avgörande

Staten, via exempelvis Vinnova och Vetenskapsrådet, har i sitt urval av projekt som ska stödjas inte varit speciellt framgångsrik. Istället för att finansiera nya initiativ, har satsningarna i viss mening fokuserats på gamla, befintliga projekt – och tillsynes icke-innovativa sådana. Här kan den konspiratoriskt lagda tolka in förtäckta regional- och industristöd, då främst från Fouriertransform och Inlandsfonden.

En analys av de SIO ([strategiska innovationsområden](#)) som utlysts, visar att de som söker medel är vana vid att navigera i en relativt svårtillgänglig myndighetsstruktur för att hitta sin finansiering. De som ansöker tillhör ofta den akademiska världen eller andra forskningskluster. Inget av detta är i sig fel, men i brist på andra aktörer är resultatet att "initiativen är i tangentens riktning", menar Joachim Cronquist.

Han fortsätter, "när jag möter företrädare i såväl den offentliga som privata sektorn, är det ingen som tvekar på att vi måste sätta upp en övergripande och smartare portföljansats med dess urvalsmekanismer, vilka allt som allt binder samman kedjan mellan behov och lösning".

I detta ligger att balansera resurserna mellan stora och små aktörer, med varierande tidshorisont och riskexponering, samt innovationsgrad. Joachim Cronquist avslutar med, "innovation är per definition inte mer av samma sak".

Kontakta Joachim [här](#).